

Bohoslužba 23. 4. 2023

Ve jménu Otce, i Syna, i Ducha svatého.

Milost Ježíše Krista, našeho Pána pro nás vzkříšeného, ať je s vámi se všemi.

Introit: Hospodinova milosrdenství je plná země. Nebesa byla učiněna Hospodinovým slovem, dechem jeho úst pak všechen jejich zástup. (Žalm 33,5b–6)

Pozdrav

Píseň: 540

Modlitba: Dobrý Bože, Tvůj syn se dal poznat svým učedníkům při lámání chleba. Otvírej oči naší víry, abychom jej dokázali poznávat v jeho díle vykoupení. Zapaluj naše srdce ohněm svého Ducha. Dávej nám jej poznávat ve společenství svého lidu, dávej nám jej poznávat při výkladu Písma i u hostiny, při níž nás hostí. Odpuť nám všechny cesty, na kterých jsme opustili dobrou zprávu o vzkříšení – když jsme se nechápaví a srdcem pomalí ve víře odvrátili od druhých a ve strachu ustoupili. Vstup i za naše zavřené dveře a vdechni do nás svého Ducha odpuštění. Prosíme tě o to skrze Ježíše Krista, tvého Syna, našeho Pána a bratra, který v jednotě Ducha svatého s tebou žije a působí na věky věků. Amen.

1. čtení: Skutky 2,14a.36–41

Píseň: 19

2. čtení: Lukáš 24,13–35

Kázání

Těšení se, nadšení, velká očekávání. A nakonec je z toho jen znechucení, zklamání. Zažili jste už někdy něco takového – tohle přehoupnutí se z jednoho rozpoložení myslí do naprosto opačného? Tak to s námi bývá – těšíme se, prožíváme nadšení z nového vztahu, z nové práce, z nové etapy v životě národa... Ale pak přijde vystřízlivění, zklamání, dokonce znechucení nad tím, jak se věci vyvinuly. Rozčarování z nenaplněných očekávání. A rezignace. Čím větší naděje a očekávání, tím větší zklamání. Něco podobného zřejmě mnozí lidé u nás zažívali – a mezi nimi možná i někteří z vás – např. v roce 1968, někdo snad i po roce 1989.

Ježíš svým působením vzbudil mnohé naděje. Očekávání velkých věcí, velké budoucnosti. Jenže Velký pátek ukázal, že tyto naděje byly plané a iluzorní. Ten, s nímž byla taková očekávání spojována, byl odstraněn a hnutí, které se kolem něj vytvořilo, se zhroutilo. A tak je lepší nechat tuhle minulost za sebou. Přizpůsobit se tvrdé realitě a žít zase jako dříve. Takové postoje můžeme s trochou fantazie vyčíst z příběhu poutníků do Emauz. Prožili zkrátka velký otřes, zásadní krizi víry.

Avšak jak se v tomto vyprávění ukazuje, realita může být zcela jiná, než jsme ochotni si připustit. Navzdory dostatku informací je možné se na situaci dívat povrchně a bez dostatečného porozumění. Ačkoli měli učedníci k dispozici svědectví Písem, a dokonce očitých svědků prázdného hrobu i andělů, nedospěli zatím k víře, k pravdivému pohledu na to, co se s Ježíšem stalo. Ale k přehodnocení pohledu jim nestačila dokonce ani Ježíšova přítomnost na jejich cestě. Museli s ním zažít ještě něco dalšího, aby jej poznali a uvěřili, že konec nebyl koncem. Informace, poznatky, data ještě neznamenají vše. Je potřeba jim porozumět, správně je vyložit a proniknout k jejich smyslu.

Přesto doprovod, který Ježíš poskytl učedníkům na cestě z Jeruzaléma, měl svůj význam. Jejich zklamané srdce začalo během společného putování zase bít nadějněji. Ježíš se chová terapeuticky. I pedagogicky. Nejprve pozorně naslouchá; je ochoten vyslechnout, co těm dvěma víří hlavou a čeho jsou plni. I jejich zklamání a hořkost. Mohou se mu svěřit, vylít před ním své srdce. Zajímá ho jejich pohled. Ale pak se v nich také snaží vzbudit víru a nabízí jiný výklad situace, než byl ten jejich. Sice si povzdechne nad nechápavostí a pomalým rozumem těch dvou, ale neztrácí s nimi trpělivost. Nerozdává nedostatečné z předmětu *Porozumění Starému Zákonu*, nevyhazuje od zkoušky. Na rozdíl od nich věří, že jejich společný příběh může

pokračovat i přes dlouhé vedení jeho žáků. A tak jim předkládá autorizovaný výklad Písma. Učí je chápat věci v souvislostech. Ale nechybí zde ani jistá dávka ironie. Ti dva totiž vyprávějí o svém pohledu na Ježíše Ježíši samotnému.

Srdce v nich při tomto výkladu hoří, jenže to ještě nestačí. Až při společném stolování, když se z hosta stane hostitel, když požehná pokrm a rozdává jej, poznají, kdo s nimi putoval. A všechno se pro ně najednou změní. Dokud jej viděli, nevěřili. Teď, když jim zmizel z očí, věřit už dokáží. Chápou, že živý Pán je s nimi, i když ho nevidí. A od nynějška bude už záležet na nich, jak s touto zkušeností naloží. Jestli se toho naučili už dost. Poznáváme tak, jak je možné skutečně se setkat s Ježíšem, vzkříšeným Pánem. Jakým způsobem toto setkání prožívali již první křesťané. Děje se tak skrze výklad Písma a při společném stolování, tedy během slavení eucharistie, večere Páně. To jsou samozřejmě dvě zásadní části bohoslužeb. Slovo a svátost.

V jistém smyslu můžeme cestu víry přirovnat k cestě s Ježíšem, který si však s námi občas zahraje na schovávanou. Nebo změni převlek a čeká, zda ho poznáme. Možná to bude trvat a s překvapením odhalíme jeho přítomnost až se značným odstupem. Podíváme se, kde všude jsme ho potkali a nebyli si toho vědomi. Na této cestě máme v ideálním případě stále více pronikat do hloubky biblické zvěsti. Poznávat, jaký je Bůh a jací máme být my. Nechávat si otevírat oči, které bývají zasaženy slepotou. K tomu a k setkání se vzkříšeným Pánem dostáváme příležitost nejen, ale také ve shromáždění křesťanského společenství. Zde je prostor k tomu, abychom spolu mluvili o svých zkušenostech, zážitcích, pochybnostech, nadějích i zklamáních. Abychom se posilili na další cestu u Kristova stolu. Vždyť při něm slyšíme slova o odpuštění našich vin, o tom, že on se za nás vydal na smrt. Vzdáváme zde Bohu díky a můžeme si přitom uvědomit, že máme vskutku zač děkovat. Stojíme v kruhu společně s ostatními na znamení společenství; nejsme sami, jsou kolem nás bratři a sestry, s nimiž jdeme společnou cestou. I když Ježíše nevidíme zrakem, ve slovech a výkladu Písma i během večere Páně se s ním můžeme setkat. Na nás je, abychom k tomu připravili podmínky a pak jej pozvali k sobě a nechali ho jednat. Uvolnili mu prostor.

Víra ve vzkříšeného Pána, který je však přítomen jinak než tělesně, ale také osvobozuje Krista z vázanosti na konkrétní prostory či rituály. On je s námi všude. To také znamená, že se k němu kdekoli a kdykoli můžeme obracet skrze modlitbu. Je nám umožněno s ním mluvit. Předkládat mu všechno, co máme na srdci. S nadějí, že nás nenechá být jako nenechal být ony dva poutníky.

Píseň: 667

Přímluvy: Jestliže věříme v Boha, můžeme v něj zároveň i doufat. Proto přednesme Bohu své modlitby a prosme ho slovy Pane, smiluj se:

Bože, učedníci poznali při společném stolování, že tvůj Syn byl vzkříšen. Ujišťuj nás stále tím, že žije a je stále s námi. Pane, smiluj se.

Otevírej naše otupělá srdce, dávej nám vždy znova s nadějí povstávat a navzájem se posilovat důvěrou, že tvé království roste a zvítězí. Pane, smiluj se.

Prosíme za ty, kteří žijí v minulosti, obtěžkáni svými selháními či křivdami, kterých se na nich dopustili druzí. Dej jim sílu odpustit sobě i druhým. Pane, smiluj se.

Prosíme za nemocné – za postižené na těle i na duši, za ty, kdo umírají hladem nebo uprostřed válečného násilí i za ty, kdo nemají sílu k životu ani k lásce. Pane, smiluj se.

Prosíme za žáky a studenty nejen z našeho sboru, kteří procházejí časem maturit a přijímacích řízení. Pane, smiluj se.

Prosíme za nové staršovstvo, pomáhej mu zvládat moudře a s důvěrou v Tebe všechny úkoly, které před ním leží. Pane, smiluj se.

Prosíme za další křesťanská společenství v tomto městě i za sbory naší církve v seniorátu. Působ i v nich skrze svého Ducha. Pane, smiluj se.

Tichá modlitba

Modlitba Páně

Píseň: 395

Ohlášky

- Na první schůzi nového staršovstva byl zvolen kurátorem br. Zdeněk Hojný, místokurátorkou se stala s. Hana Pojezdná.
- Ve středu od 16 hod. se uskuteční brigáda na úklid kostela.
- Ve čtvrtek se v 15:40 sejdou děti na náboženství a od 17:15 bude probíhat setkání střední generace. Večer od 18 hod. se na katolické faře v Jaroměři koná modlitba Taizé.
- Příští neděli se v kostele sejdeme ke společným bohoslužbám se semonickým sborem. Od pátku bude probíhat víkendový pobyt v Hronově.

Poslání: Ježíš mu (tj. Tomášovi) řekl: „Že jsi mě viděl, věříš. Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili.“ (Jan 20,29)

Požehnání: Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi.

Píseň: 534